

STUDENTEN WEEKBLAD

15^e Jaargang.

No. 2.

REDACTEUREN:

G. B. V. D. WERFHORST, H. S. V. LENNEP, C. WOLTERBEEK,
: F. ZWEERTS, O. Z. VAN SANDICK, H. G. J. SCHELLING. :

MEDEWERKSTER UIT DE DAMESSTUDENTEN: MEJ. G. C. KRAYENHOFF V. D. LEUR.
ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

Donderdag

10 Oct. '12.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is / 3,50, bij vooruitbetaling / 3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September. De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

J. WALTMAN JR.
UITGEVER + DELFT

Inzendingen te bezorgen vóór Dinsdag-
middag 4 uur aan het Redactie-adres:
VLAMINGSTRAAT 34.

BERICHT.

De inzending voor de **Literaire Wedstrijd** is alsnog opengesteld tot **DINSDAG 15 OCTOBER 12 uur namiddag.**

Inhoud.

Delftsch Studenten-Corps.

Delftsch enthousiasme in verband met het naderende Lustrum, door Kankeraar.
Aviatiek, door Huismusch.
Debating, door C. T.
Weekverslag.
Lijst van afgevoerde leden.

Kunst.

Kunst en Geest in Literatuur, door Vally.

Gedachten en gedichten.

Klaagzang, door Een van de arme vogeltjes.

Delftsche Studenten-Bond.

Het derde Lustrum, door H. R. B.

Studiebelangen.

Centrale Commissie.
Handleidingen-Vereeniging.

Technische Hoogeschool.

Uitslag der Examens, gehouden na de Zomervacantie 1912.

Boekbespreking.

Oplossingen der Wiskundige opgaven, door S.
De Witte Mier, door S.
Rheumatiek, Catarrh, Constipatie, door J.

Berichten en mededeelingen.

Lijst van Vergaderingen.

Agenda.

Delftsch Studenten-Corps.

Delftsch enthousiasme in verband met het naderende Lustrum.

Al zou ik me heesch moeten schreeuwen tot ik er m'n stem bij verloor, hooren zúl je!

En al moest ik enkelen den schedel splijten om tot hun verpapte hersenen door te dringen, hooren zullen ook zij!

Want nóg leeft in mij de hoop op betere tijden, omdat ik weet in vélen sluimerend latente kracht.

Wie vijf jaar lang de teekenen des tijds in 't D. S. C. met aandacht heeft gevolgd, is m. i. tot oordeelen bevoegd. Dat oordeel? Het zou kunnen luiden: *Het D. S. C. ligt op deszelfs derrière*. Wie slechts den laatsten groentijd even terug wil roepen in zijn herinnering zal het met mij eens zijn: *Belangstelling nihil*. En meer dan één groen heeft mij gezegd dat hij de heele zaak stom-vervelend vond.

Waar is de tijd, toen de bezielde oudere-jaars, schuim op de lippen, 't oog stralend van geestdrift, 't bibberende groen schier vaneen te rijten scheen op wat men toen een *donderjool* placht te noemen? En nu lijkt mij de wijze

waarop tegenwoordig bij dergelijke gelegenheden kennis wordt gemaakt meer in den geest van onzen tijd en voor beide partijen aangenamer, maar noem 't dan ook geen donderjolen meer, maar verbroederings-avonden en geef ons dan slemp inplaats van whisky-soda.

Met z'n *veertigen* stonden de candidaat-leden 's middags te fuisen in de middenzaal. Corpsleden, waar was Uwe belangstelling voor Uw aanstaande mede-leden? Hoe, wie spreekt daar van examens? Maar, waarde heer, die waren er immer in September, 'en oudtijds was dit nimmer een beletsel om, zij het dan minder intens, aan den groentijd deel te nemen.

Waar waart gij, toen de vereenigingen hunne uitvoeringen van groenen gaven? Op die van Apollo telde ik met moeite 20 studenten, natuurlijk met uitzondering van de eerste-jaars, die met meel, erwten en groene zeep gooiden, en dan nog liefst verkeerd! Je zoudt er, god beter 't, frikkadel van willen maken!*)

Ja éens, op de tooneeluitvoering, daar, kwam even 'n glimp van het aloude studenten-jolijt om een hoekje gluren, maar heel voorzichtig, alsof het bang was zich te vertoonen. Zelfs werd er gevochten. Mij best! Slaat elkaar liever de hersens in, dan dat gij elkaar als vreemden voorbij gaat.

En toen Vrijdags, de Inauguratie! Dank, Tollenaar, voor Uw bezielend woord, ook voor ons ouderen nog geheel van kracht. Ik hoop, dat velen zich geschaamd hebben toen gij vol geestdrift Uwe rede hieldt.

Mij althans was het, als werd ik plotseling jonger en voluit gaf ik mij over aan het visioen dat daar rees in de verte, een optocht der oude Perzen.

Want, Corpsleden, Uw Corps gaat een feest vieren, een *Lustrumfeest*. De Commissie, in wier handen de regeling van dit feest gelegd is, waarborgt ernst en energie om er iets waarlijk grootsch van te maken.

Maar die commissie kan *alléén* niets doen. Zij moet steunen op U, op Uwe medewerking, op Uwe belangstelling.

En ik wilde dat ik U doordringen kon van den ernst dezer dingen, omdat gevaren dreigen aan alle zijden.

Daar is allereerst het gevaar van gebrek aan deelname. Geeft van Uw tijd wat gij missen kunt, bezoekt de corpsvergaderingen. Blijft op de hoogte.

Niet alléén, opdat gij door gebrek aan kennis van het voor te stellen tijdperk geen belachelijk figuur zoudt slaan. Maar óók, omdat daar dreigt een tweede, haast nog grooter gevaar: dat het Lustrum zou ontaarden in een finantieel fiasco. Het vorige Lustrum, hoe schitterend en ongeëvenaard, heeft te veel geld gekost. Belangstelling kost tijd, tijd is geld, me dunkt, de rekening is eenvoudig. Want al zal deze lustrum-commissie naar bezuiniging streven, ook de weg naar de hel is geplaveid met goede voornemens. Slechts een geregeld contact met de F. C., het als één man opkomen ter vergadering door het *gehéele* Corps kan ons behoeden voor een fiasco als in 1908.

Slaat dan de handen aan 't werk als het Corps U roept. Vergeet voor een oogenblik de antipathieën die gij voor sommigen mocht voelen. En laat ons sterk staan, allen mét en vóór elkaar, voor de glorie van ons geliefd en goddank nog niet gestorven Delftsch Studenten-Corps!

KANKERAAR.

*) Van de eerste-jaars n.l.

Aviatiek.

Juist, mijnheer van der Vlucht, u vindt dus een van de meest enthousiasmeerende gewaarwordingen van den vogelmensch, het wonderbaarlijke uitzicht over al de landdouwen beneden, het verre grootomvattende uitzicht.

Zeër zeker, waarde vriend, gij zijt tot den waren zin van mijn bedoelingen doorgedrongen en toch — en toch — mag ik het zeggen? Me dunkt iets ontgaat u nog.

En dat is?

Dat is de juiste waarde die aan dat uitzicht gehecht moet worden. In vrije lüchten, duizelenden vaart, bij ratelend motorgeraas, daar ver beneden te zien landen en steden is schoon. Vergeet niet dat alles anders gezien wordt dan de werkelijkheid is. De groote lijnen van zilverige rivieren en matgele wegen gaan in nooit nog gezien verband, en nimmer te voren wist gij zoo de steden in grillige vormen oprijzen. Toch, alles, alles blijft laag en vlak en wonderlijk wordt de gedachte dat in die vlakke geleefd wordt en gestreden!

O vertel me wat ge zaagt.

Ik zag, — een stad van teekenborden. Laat uw gelaat niet te zeer verbaasd staan. Gij hadt verwacht een eeuwenoud slot waar een eeuwig jeugdige prinses spon het eeuwig onvoltooide spinsel, hadt gij niet? Gij hadt verwacht een schoon en kloek gebeuren van frisch jonge ideeën; waren uw gedachten niet alzo?

Ik zag (ik herhaal) een stad van teekenborden en een vlammen offerwalm steeg omhoog, in zich dragend naar de kleurige hemelen een geur van verscheidene gaven, zich vertoonend in duizendvoudige gloeimengelingen van het diepwarmer rood tot het vaaltintige grijs. En ik hoorde uit die stad van teekenborden een stem opstijgen die sprak van wissel en puntstuk, een stem van sleurgenot in den hofstad, een stem van vrouwelijk novitiat en een stem Westlandsche stoomtram.

Maar één stem klonk sereen en vol van kracht, een stem die prees het oude langvervlogene van vergane geslachten, het verre overzeesche van vreemde volkeren, die juichte om de lof haar gegeven op het Amerikaansche Congres te Londen, één stem, die zelfbewust de witwollen hemden prees in spijt van alle bezwaar.

Toen zag ik uit de hoofdstad onzes lands een teeken-academieman verschijnen, met een enkele daverende roep dwong hij die juichende stem naar beneden en liet de kleurige leegheid van een Perzische klank stijgen. En de stad van teekenborden straks nog in bewondering voor het witwollen hemd juichte mee met de nieuwere gedachte. Die arme onzelfstandige teekenbordenstad.

Ik zag — een heftige beweging van verontwaardiging tegen een zekere drom van menschen: pas tweede jaars worden zij genaamd. Zij waren te kort geschoten in hun plichten t. o. v. een wonderbaarlijke schare kaalhoofdigen, zij werden laksch, niets waardig genoemd.

En niemand begreep of vermoedde de schoone gang van den tijd in dit gebeuren en niemand begreep dat de wet zich zelf gemaakt had, dat 1^e jaars niet groenen mogen. Arme teekenbordenstad, die niet inzag den drang die haar voerde!

Ik zag — in het mierend gewar een stil rustige commissie midden er in, werkend in nauw merkbaren maar onafwendbaren gang en uit de omstuwende schare rees plots een dichterhoofd, dat vuur en vlam tegen haar spuugde. Toen schreef hij een sonnet over de nieuwe bibliotheek: de arme dichter was verliefd als alle arme dichters.

Ik zag —

Doch neen ik heb u reeds te zeer vermoeid. Wil nog bedenken dat ik u zeide hoe alles daarboven gezien wordt anders dan de werkelijkheid is. — Schenk mij nog eenmaal een glas van uw smakelijken Tokajer en laat ons dan spreken over de kleurmengeling van het oude stadje als zwaardonkere wolken de zon onderscheppen maar de horizon straalt van helblauw licht. Prosit, waarde vriend vinum praebet gaudia.

HUISMUSCH.

Debating.

Onder al de mistroostige teekenen van het verval in leven en belangstelling der huidige Delftsche — en wellicht niet alleen de Delftsche — studentenwereld in zaken buiten eten, drinken, slapen en techniek, doet 't goed te merken dat er althans enkelen onzer zich tegen deze strooming

keeren. In dit licht bezien mag 't een vreugdevol teeken heeten dat de zoo juist oud-student geworden J. de Booy Jr. alsnog uitvoering wil geven aan zijn vroeger gekoesterd voornemen om stellingen te verdedigen op Debating.

Een student-verdediger dus, beziel met veel vuur voor en met veel genoeg in zijn plan.

Wel zullen er onder ons zeer velen zijn die ja en amen zullen zeggen op de vraag of het niet steeds gewenscht zal zijn in een toekomstige ingenieursloopbaan zijn eigen woord te kunnen doen. Velen zullen gaarne met U tot de gevolgtrekking komen, dat daarvoor oefening noodzakelijk is, maar weinigen zullen U slechts volgen wanneer Gij daden verwacht. Is 't domheid, is het bleuheid, is het 't eeuwig tijdgebrek door lummelen en sleur veroorzaakt? 't Is onnut tijdverspillen daarover te peinzen, het feit kan alleen alom worden opgemerkt en zoo ook op Debating gebied.

't Eerste wat in een Debatingclub dan gaat verdwijnen is de lust om zichzelf als student-verdediger op te werpen en daaraan eenigen tijd van voorbereiding en eenige studie te besteden. Hierin moet dan wel de oorzaak worden gezocht dat op Debating jaren en jaren achtereen de student-verdediger slechts sporadisch voorkwam en bijna steeds „mensen van buiten” achter den kathedr de inleiding tot den avond gaven. En daarmede werd hoewel de stof wellicht deugdelijker en beter onderhanden werd genomen, het doel der Debatingclub spoedig voorbij gestreefd. Niet het onderwerp moet daarin hoofdzaak zijn, maar het spreken en verdedigen zelve. Niet slechts tot het aanvallen van door buitenstaanders verdedigde stellingen — waardoor reeds zoo spoedig de bleuheid een groote factor wordt om het aantal zwijgers te doen vergrooten ten nadeele der spreken — moeten wij ons bepalen.

Deze sporadisch voorkomende studentenverdedigers hebben dit gelukkig gevoeld en door hun optreden de eigenlijke werkwijze der Debating in herinnering gebracht en gehouden. Het huidige bestuur had ernstige voornemens in stede van een sporadisch een geregeld verschijnen van studenten als verdedigers in 't komend jaar te bevorderen. Voornemens waarvan de ten uitvoerlegging wordt vergemakkelijkt door het bij deze aangekondigde optreden van J. de Booy Jr. Ook voor het verdere verloop in dit jaar heeft 't bestuur goede hoop, al kan nog niets als geheel en al vaststaand worden bekend gemaakt.

En nu ten slotte nog een gemoedelijk woord: men late zich niet afschrikken door de op 't eerste gezicht wat zwaar lijkende inhoud der hieronder vermelde stellingen. Het is ook geenszins sprekers bedoeling U in de ondoordringelijke diepten der filosofie te voeren, de inleiding zal ook buitenstaanders wegwijs kunnen maken en men vergete toch weer niet het zoeven betoogde... op Debating is de oefening in het spreken nummer een.

C. T.

Stellingen te verdedigen op Dinsdag 15 October, 's avonds 8 uur, (leeszaal der S. P.) door J. de Booy Jr.:

STELLINGEN:

I.

Onder de levens- en wereldbeschouwingen (de godsdiensten hieronder begrepen) neemt de filosofie de eerste plaats in.

II.

De grondgedachte der nieuwere filosofie wordt het eerst in Spinoza's wereldbeschouwing uitgewerkt.

III.

Deze is tevens de grondslag van diens levens- en zedeleer.

IV.

Volgens Spinoza is het verkeerde denken der menschen, dat te herkennen is aan hunne verkeerde voorstellingen en aandoeningen, de oorzaak van hunne afhankelijkheid en verdeeldheid.

V.

Daartegen is het zuivere denken, dat te herkennen is aan juiste voorstellingen en aandoeningen, de oorzaak van hunne vrijheid en eensgezindheid.

Weekverslag.

De dichter sprak:

O die eeuwige gewoonten
't Eerste jaar naar Scala heen?
Moet het weer uitsmijten worden?
Ik wou die oude mos verdween.
Zie de nieuwe stoomtram rijden.
Zie hoe idealen vol
De gezondheidsbuffers prallen

Straks gaat 't snuivend beest op hol.
Laat de kerels met dien stoomtram
Samen naar het Westland gaan
Dat is heel wat beter dan zich
Weer uit Scala laten slaan.

Een redacteur in handdoek-versiering beschreef groote cirkels in 't vertikaal vlak.

De groenen — o pardon de nou ja je weet wel worden van uit de middenzaal gel. bt

Vrouwelijke eerstejaars in vasie is waarlijk niet voor de poes.

Vijf menschen uit een cluppie opgehangen in de gang. Zelfs de stellers hopen dat ie daar maar zal blijven hangen en meer niet. Een Balkan senator studeert voor Turk. Karel de Groot nog steeds in Parijs en 't blinde beest¹⁾ van Waterloo zal, naar wij vernemen, tot verhooging van de feestelijkheid zijn snor afscheren.

¹⁾ Noot: lees naar verkiezing: de juffrouw van het vrouwelijk geslacht.

In de loop van het jaar 1912, 1 Januari—1 October, werden van de ledenlijst de volgende personen afgevoerd:

- 1 D. Albers.
- 2 D. van Ameyden van Duim.
- 3 G. S. Bakker.
- 4 L. J. A. Bergansius.
- 5 N. P. C. Best.
- 6 J. M. B. Beuker.
- 7 A. A. Bienfait.
- 8 W. G. G. de Blauw.
- 9 E. H. Boissevain.
- 10 J. J. Borren.
- 11 F. R. Böhlingk.
- 12 G. J. Braat.
- 13 G. J. H. Brakema.
- 14 W. H. Brandenburg.
- 15 F. Brandenburg.
- 16 G. Th. Bruijn.
- 17 W. I. ten Cate.
- 18 H. A. A. Collot d'Escury.
- 19 G. F. van Dissel.
- 20 D. J. W. van Dongen.
- 21 S. C. van Dorsser.
- 22 M. E. Donker Duyvis.
- 23 C. Ekama.
- 24 F. Vredenburg Engelenburg.
- 25 L. J. C. van Es.
- 26 G. D. C. Eversmann.
- 27 A. R. Falck.
- 28 J. C. Francken.
- 29 G. H. Fuhri Snethlage.
- 30 J. Fuhri Snethlage.
- 31 P. C. van der Giessen.
- 32 J. W. Goossens.
- 33 J. C. N. Graafland.
- 34 J. P. C. Grolman.
- 35 A. W. de Groot.
- 36 C. C. J. van Haaren.
- 37 A. Ph. T. van Haeften.
- 38 L. Hamburger.
- 39 M. P. L. G. Hansen.
- 40 L. W. Hoffland.
- 41 G. J. van Holk.
- 42 K. Holwerda.
- 43 A. van den Honert.

- 44 W. F. van Hoogstraten.
- 45 H. J. E. van Hoorn.
- 46 L. B. ten Horn.
- 47 H. A. van der Hout.
- 48 C. D. M. Houtman.
- 49 J. Ingenegeren.
- 50 H. de long.
- 51 W. M. Roessingh van Iterson.
- 52 A. W. Jansen.
- 53 L. V. Joekes.
- 54 H. Kalshoven.
- 55 A. C. Kolff.
- 56 A. H. J. Koreman.
- 57 A. Korevaar.
- 58 J. Kortlandt.
- 59 F. S. Langemeyer.
- 60 P. Leendertz.
- 61 U. Ph. Lely.
- 62 W. M. Lemaire.
- 63 S. F. Loeb.
- 64 H. J. van Lohuizen.
- 65 Th. K. van Lohuizen.
- 66 E. G. B. Louzada.
- 67 A. Lubbers.
- 68 L. L. J. van Lijnden.
- 69 F. Meyer Cluwen.
- 70 C. J. van Nieuwenburg.
- 71 B. F. van Nievelt.
- 72 Notodhiningrat.
- 73 L. J. Polderman.
- 74 H. E. M. Raupp.
- 75 S. van Ravensteyn.
- 76 Th. Reinhold.
- 77 A. J. Reynvaan.
- 78 A. van Rhijn Az.
- 79 E. J. A. Rikmenspoel.
- 80 H. R. Roes.
- 81 J. A. Royer.
- 82 J. A. Ruys.
- 83 H. Ruysenaars.
- 84 J. van der Scheer.
- 85 L. S. P. Scheffer.
- 86 Ch. S. Schimmelpenninck.
- 87 R. L. A. Schoemaker.
- 88 G. L. Schouten.
- 89 P. Schut.
- 90 W. H. J. Schwartz.
- 91 G. H. van Senden.
- 92 J. G. A. Smalt.
- 93 M. L. Swaab.
- 94 H. G. J. A. van Swaay.
- 95 J. Ph. P. Swaving.
- 96 W. Terpstra Jr.
- 97 F. van Teutem.
- 98 M. B. W. des Tombe.
- 99 Chr. Venemans.
- 100 A. W. Vervloet.
- 101 J. A. M. W. Vetter.
- 102 M. D. Th. Vis.
- 103 A. F. Visser.
- 104 M. Volkers.
- 105 C. Wagtho.
- 106 G. J. Warmelink.
- 107 H. J. Waterman.
- 108 L. R. Wentholt.
- 109 W. G. F. Wentink.
- 110 J. G. Wiebenga.
- 111 J. J. Witteveen.
- 112 R. A. Wttewaal.
- 113 J. A. Wijnmalen.
- 114 J. C. M. Wijsman.

ADVERTENTIEN.

OUDE DELFT 120 - DELFT.

Uitzending van Diners.

Levering van Schotels.

Dagelijks verkrijgbaar de bekende NASSI GORENG.

Aanbevelend,

Oude Delft 120.

Chr. F. RUTER.

JAC^s. CNOOPS, - Tailleur.

Prima ENGELSCHE WATERPROOF.

ULSTER EN PANTALONSTOFFEN

in Moderne Dessins.

ROK EN SMOKING COSTUUMS.

Prima bewerking.

✕ ✕

Billijke prijzen.

OUDE DELFT 218, (nabij de Kolk).

J. HUURMAN.

HYPOLITUSBUURT 22.
TELEFOON No. 221.

Stook-, Gas- en Petroleumkachels.
BADEN. -- STUDEERLAMPEN.

Concurrerende prijzen.

Uitsluitend à contant.

**BESPAART VEEL
PIJN EN GELD!!!**

Dr. L. HELPMAN Gzn.

Rheumatiek - Catarrh
Hardlijvigheid

Genezen door een gemakkelijk toe te passen methode. — Elk deeltje geïllustreerd f 0,40. De 3 deeltjes samen f 0,90. Alom bij den boekh. of, na ontvangst v. postwissel b/d *Hollandia-Drukkerij*, Baarn.

Den Hoogsten prijs

voor net gedragen Heerenkleeding

BETAALT

I. van IJssel, Choorstraat 46,

hoek Cellebroerstraat.

Quinquina Dubonnet,
VIN TONIQUE,
aangenaam pittig en versterkend.
per Literflesch f 2,—.

Verkrijgbaar bij H.H. Wijnhandelaren en bij
D. C. M. JANSEN,
OUDE LANGENDIJK 9. Delft.

Cet excellent Vin est toujours employé avec succès lorsqu'il s'agit de fortifier l'estomac, combattre le manque d'appétit, la faiblesse, l'épuisement, c'est l'apéritif le plus TONIQUE et le plus FORTIFIANT.

SE MÉFIER DES CONTREFAÇONS

Voorhanden in den TECHNISCHEN BOEKHANDEL EN DRUKKERIJ J. WALTMAN JR., Binnenwatersloot 33-35:

Vijf jaren onder water,
De avonturen van een verliefden schipper,

DOOR

W. W. JACOBS.

Het nieuwste werk van den grooten Engelschen Humorist.

Zijt ge in een slecht humeur, leest dan dit boek, dat U telkens in den lach zal doen schieten door zijn gezonden en tintelenden humor. Zelfs een Nurks zal bij het lezen van dit verhaal zijn ernst verliezen.

Prijs slechts f 0,90.

Gebonden f 1,25.

PIANINO'S.

Nieuwe kruissnarige doorlopende
PANTSER PIANINO'S,

door huur in eigendom van af f 6,— per maand.

REPAREEREN. — STEMMEN. — VERHUREN.
INRUILEN.

ALGEMEENE MUZIEKHANDEL

HEES & Co.,

Peperstraat 8-10. - Delft.

HEES & Co., DEN HAAG, Prinsenstr. 29-31.

HEES & Co., AMSTERDAM, Vijzelstraat 45.

A. HILLEN'S ROODKAPJE,
een 3-cents Sigaar

bij uitnemendheid. Bevredigt iederen rooker.

Verkrijgbaar te Delft in onze Filialen:

Oude Delft 82. Tel. 367.

Hoek Oude Delft-Kolk. Tel. 265

en in ons verkoophuis Jacob-Gerritstraat 17. (J. G. v. d. SIEPKAMP).

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 10 OCTOBER 1912. No. 2.

Aan H. H. Abonnés op het Studenten Weekblad wordt, in verband met het aanbieden der kwitantien voor den 14^{den} jaargang, in herinnering gebracht dat de aan te bieden kwitanties **steeds betreffen een afgeloopen jaargang** en **NIET** zijn een vooruitbetaling voor den pas begonnen 15^{den} Jaargang.

DE UITGEVER.

Kunst.

Kunst en Geest in Literatuur.

Onder bovenstaand opschrift schrijft P. N. van Eyck in het laatste nummer van „De Beweging”, het October-nummer, over Boutens' Carmina. En omdat zijn meening een geheel andere is dan die we in andere tijdschriften lazen over het nieuwste werk van een onzer beste tegenwoordige dichters, willen we ons afvragen, of zijn oordeel gerechtvaardigd is.

We zullen dus spreken over een verzenbundel van Boutens. En dan zal al heel gauw blijken, dat, als we in woorden willen samenvatten, wat ons hierin wordt gegeven, onze pogingen zullen falen. Wij kunnen de schoonheid niet naderen. Its nature is like opaline doves' neck lustres, hovering and evanescent. Zij is niet vast te leggen; we weten niet wáar het precies in school, en toen we aan 't analyseeren gingen, was zij verdwenen.

Toen Boutens' laatste bundel, de Carmina (verzen), verscheen, waren alle tijdschriften vol lof. Boutens werd genoemd als een der allerbesten, een der allerbegaafdsten van den nieuwen tijd. En nu komt „De Beweging” met een geheel verschillend oordeel, met een volledige afbraak. Niets blijft meer over van de Carmina; het is een noodlottig boek, zonder ziel en zonder liefde; het mist alle menselijkheid. Hij vergelijkt den dichter met een bloem, die zich in het bēgin heerlijk frisch ontplooidde, maar haar glans en kleur verloor en nu verschrompeld is met het najaar. Het is in de Praeludiën en de Sonnetten, misschien ook in de Beatris, waar we den dichter zien als 't ontluikend groen in de lente; het is in Stemmen en in sommige der Vergeten Liedjes dat we 't hout zien onder den schroeienden zomerhemel, vol zon en uitbundige zang van de leeuwerik; het is in de Carmina, dat we het bosch zien in 't najaar met vallend blad en dorrend hout, t intreden van den dood. En daarmee heeft voor Van Eyck de dichter Boutens afgedaan, met 't najaar is de dood gekomen, de dood van 't talent van hem, die het klassieke „Stemmen” schreef.

Van Goethe is een merkwaardig woord: „Eigentlich lernen wir nur von Büchern, die wir nicht beurteilen können. Der Autor eines Buchs, das wir beurteilen können, müsste von uns lernen”. Dit geeft, dunkt mij, goed weer, hoe wij een bundel van Boutens beoordeelen moeten. Niet met de gedachte dat wij het beoordeelen kunnen. We missen te veel van die visie, van die inspiratie, die Boutens zóo schrijven deed. Wij moeten in het lezen van zijn verzen nu eens onze eigen theorieën over schoonheid en kunst laten varen, om enkel en alleen te trachten in te komen in wat hij ons te zeggen heeft. Dus niet met de gedachte: „Wat goed is dat — precies zooals ik het me altijd al voorgesteld heb!” Maar: „Hoe wonderlijk is dit! Daaraan heb ik nooit gedacht, en toch zie ik nu, dat het waar en mooi is; en als ik het nu niet zie, hoop ik, dat daar later mijn oog voor zal open gaan.”

Zoo zeg ik dus, dat Van Eyck deze bundel vreemd kritiseerde en niet innam de positie waarin men wezenlijk literatuur begrijpen kan; en hierin begrijpen genomen in den zin van „to understand is to know, how to stand under.”

Een zekere vreemdheid, een zekere eigenaardigheid, is zeker aan Boutens' verzen niet te ontkennen. Dit zal maken dat men zijn kunst herkennen zal uit 't werk van vele

anderen, dit maakt het tot eigen, tot persoonlijk werk. „But there is no exquisite beauty without some strangeness in the proportions.” En nemen we dat element van vreemde wonderlijkheid, van het onverwachte, van nieuwigheid, van oorspronkelijkheid, hoe men het ook noemen wil, weg, dan is daarmee ook al 't mooie verdwenen, alle glans is er af. Ik noem u het einde van „Hetzelfde Lied”, om u te doen zien, hoe er in den dichter diepte is en enthousiasme.

„Altijd zing ik 't zelfde lied!
Zooals twee wier weinige aardsche jaren
Nimmer omvatten het eeuwige wonder
Van hunner liefde oneindigheid,
Twee die de talen van lippen en oogen en harts slag
Maakten tot één onafgebroken lied van beminnen,
Totdat de winden en wouden, de zee en de sterren,
Heel de vloed van levens geluiden en al de stilten des levens,
Al de afgronden van den dood
Stemden mede in hun lied van beminnen,
Dat de wereld één gezang werd,
Klaar van ondoorgrondelijkheid
Als de stille heilige nacht —
Altijd zing ik 't zelfde lied!”

Is dit niet een zegevierend slotakkoord; is dit niet zuivere poëzie? Ons wil de klacht van gebrek aan wezen, aan menselijkheid niet gegrond voorkomen.

Van Eyck noemt als eerst-vereischte eigenschap van poëzie: aardschheid. Ik begrijp dit niet. Als poëzie volgens de definitie van Poe is „the rhythmical creation of beauty” zal dan het eerste element daarvan niet zijn „the thirst for supernal beauty?” En verder „It is a wild effort to reach the beauty above . . .”

Juist omdat Boutens' poëzie zoo zuiver is, zoo vergeestelijkt, zal zij niet begrepen worden door menschen die als wezen zien: menselijkheid, aardschheid. Zoo kan ik me begrijpen, dat ook een scheiding van liefde en lust als in het gedicht „Droom” gemaakt wordt, voor Van Eyck te ver gaat. In zijn oog zal de liefde geheel menselijk, geheel aardsch moeten zijn, in Boutens' gedachte wordt de liefde geheel hemel, geheel vergoddelijkt. Daarin komt hij Dante nabij, die in zijn „Vita Nuova” op zoo onvergetelijke wijze zijn verhouding tot Beatrice schildert, de voor hem bijkans tot symbool geworden.

En zoo concentreert zich geheel Boutens' opvatting in het wonderschoone „Amor Vindex”, waarin hij 't luid uitroept, dat nu de tijden vol geworden zijn, dat nu de Liefde als heiligst symbool overwinnen zal.

Zoo werd herdenken en verwachten —
O eenig goed! —
U, Liefde die uit duizeldiepe schachten
Al leven voedt,
Die 't donker der onmetelijke nachten
Met lichten zonder tal doorgloedt.

Gij zijt alom: al de aetheren woestijnen
Zijn van uw adem luw,
Uw zee doorvloedt en bindt al werelds wankle schijnen
Eeuwig en nu:
Ons komen en ons gaan is worden en verdwijnen
In u.

En klinkt niet het slotwoord als een hemelsche muziek?:

Uit al tongen, uit al namen
Trek hen samen
Tot uw gloed hen als een muur omgordt:
In den donkren tweedracht dezer aarde
Sticht uw stad en woning waar de
Hoogheid van uw naam in stof en geest aanbeden wordt!

Uit haar zal hun onverdeeld beminnen
Eindelijk veroovren en ontginnen
Dit nog nooit bezeten land:
Strijdbre liefde gaat verteren
Al de doode schijnen die het leven wren,
In haar zuiverenden brand!

Zien en ademen wordt bidden:
Al de goden wonen in het midden
Waar al harte- en ooghaarden zamelen.
Door het laaie zwijgen
Hoort de ziel tot helle klanken stijgen
Aller eeuwen stamelen . . .

Nog hangt de diepe nacht om uwer kindren taal.
 Het is al juichen en nog is het klagen
 Van die uit eeuwge vreugd om eeuwger vreugde vragen:
 Nachtegaal antwoordt nachtegaal . . .
 Nog is het nacht — al zal het dagen!

En zoo is er heel veel in dezen bundel. Sommige hebben de teere eenvoud, die de Vergeten Liedjes kenmerken; anderen vertoonen de fiere maatgang die we in zijn Stemmen hebben bewonderd. En komen niet vele van de nu geboden sonnetten overeen met die uit den vroeger uitgegeven Sonnetten-bundel, verzen van ik zou haast zeggen geheimzinnige schoonheid?

Hoor het „Liedje in den Maneschijn”, maar zeg het niet overluid, het moet in stilte genoten worden:

Ziet gij wel hoe de maan, als zij wil,
 Schooner kan zijn dan de gouden zon! . . .
 Bloeit zij niet in het nachtelijk gazon
 Eindlooze wereld licht en stil?

Al de groote sterklokken saam
 Op haar stengels in 't hemelsche gras
 Sidderdeinen als ijl gewas
 Met den zilvren geur van haar aëm . . .

Duizend lieflijke dingen der aard,
 Die 'k van de zon te weten dacht,
 Heeft in hun naakte teederste pracht
 Mij haar zuivere lamp g'openbaard . . .

't Simpele wonder waar ik op staar,
 't Peilloos somberhel violet
 Waar uw ziel leeft in gebed —
 Weet ik van niemand anders dan haar . . .

Ziet gij wel hoe de maan, als zij wil,
 Schooner kan zijn dan de gouden zon? . . .
 Bloeit zij niet in het nachtelijk gazon
 Eindlooze wereld licht en stil?

Als wij aan een gedicht bewonderen willen de eenheid van visie en sentiment en klank, die eenheid, die het vers tot een wezenlijk gedicht maakt, kan dit simpele liedje dan niet al onze bewondering wekken? Is het noodig, dat ik u nog Boutens' meesterschap over de taal zien laat in zijn volledige beheersching van den sonnetvorm? Men leze „September-dag op Walcheren” en het Sonnet aan Dante Gabriel Rossetti, waarin we „'t zuiver lied dat stuwet door zijn vaste rhythmen, 't leven zelf, zijn levendgeheime schoonheid” beluisteren.

Neen, als we Boutens' Carmina met den herfst vergelijken wilden, dan is het niet het doode hout en 't vallend blad, die dit boek symboliseeren. Maar dan is het die gloed, die we in geen jaargetijde zoo rijk en zoo afwisselend zagen, dan is 't vuurrood van den wilden wingerd in feestdos, dan is het 't helle geel der bladen die verdorden. Geen schooner tijd dan de herfst met haar kleurenrijkdom, met haar diepe schakeeringen — geen zuiverder beeld van den rijkdom van Boutens' persoonlijkheid dan in de Carmina. Hierin is de stem van het nieuwe leven, van den dichter die door de stilte van zijn eigen eenzamen weg de ware levensverdieping gevonden heeft. Het is de synthese waarin dood en leven beide zijn opgeheven; zooals hij het uitspreekt in „Stemmen”:

Alle schoon dat de aard kan geven
 Blijkt een pad dat tot U voert,
 En alleen is leven leven
 Als het tot den dood ontroert.

VALLY.

Gedachten en Gedichten.

Klaagzang.

U, Proto! wil ik lof toezingen
 Groot dichter zijt gij naar mijn hart.
 Hoe hebt gij weten door te dringen
 In meisjeswenschen, meisjessmart.
 Hoe hebt gij 't novitiaat beschreven,
 Ons doen en laten voorgesteld,
 Zoo juist geteekend naar 't leven,
 O Proto! 'k verhef U tot mijn held.

Gij kent dat niet, dat zelfverachten
 Van eigen seks, jaloersche nijd,
 Maar gij begrijpt ons eeuwig smachten,
 Naar Uw volmaakte heerlijkheid.
 Gij zijt dan werkelijk niet pedant,
 Gij met Uw schitterend zelfvertrouwen.
 Het is een onoverkoom'lijke schand.
 Te behooren tot die vrije vrouwen.

O stelt U voor een kring in 't rond
 Van meisjes, bleek, met roode oogen,
 Geen die er opent hare mond,
 Geen die er iets heeft te betoogen,
 De een staart hier, de andere daar,
 Zij kunnen zich niet amuseeren.
 Het zijn maar meisjes onder elkaar,
 Wat doen zij zonder heeren.

Zoo gaat 't toe in die vogelkooi,
 De tranen bigg'len langs de wangen,
 Voor ons is het leven niet meer mooi,
 Wij laten de vleugelen hangen.
 We weeklagen over ons meisjes zijn,
 Eén lied wordt er maar gezongen,
 De inhoud: „wat schoon om een man te zijn”,
 't Refrein: „O! was ik een jongen.”

Maar gij studenten zoo edel van aard,
 Gij woudt ons die schand doen vergeten.
 Een verrassing was voor ons bewaard.
 Wij mochten 't officieus zelfs niet weten.
 En toen gij ons bracht spontaan huld,
 Hoe vrees'lijk staat 't hier geschreven,
 Daar dachten wij aan spontaan gebrul.
 Hoe kunnen we 't overleven.

Een van de arme vogeltjes.

Delftsche Studenten-Bond.

Het derde Lustrum.

Nog slechts weinige weken scheiden ons van den dag, waarop het derde lustrum van den Delftschen Studentenbond plechtig herdacht en vrolijk gevierd zal worden.

Het zal daarbij niet ontbreken aan schitterende redevoeringen en toespraken, waarbij, in door welsprekendheid bezielde beelden, het Bondsleven van de laatste 5 jaar aan ons geestesoog voorbij trekken zal.

Zou het te verwonderen zijn, als wij, den spreker toejuichend, onbewust vergaten, dat de feestglans, welke het geheel omstraalt, de scherpe ruwe kanten verzacht en veel onzuiverheid van lijn in schittering van kleuren doet verdwijnen, zoodat ons het verleden lieflijker dan ooit en de toekomst hoopvoller toeschijnt, dan de nuchtere werkelijkheid ons reden zou geven om te verwachten?

Het zij verre van mij om smalend af te geven op een krachtige, spontane uiting van enthousiasme voor onze vereeniging, doch indien wij in waarheid goede Bondsleden willen zijn, is het onze plicht, nu aan den vooravond van het Lustrum staande, ons van onze fouten en tekortkomingen als zoodanig rekenschap te geven, opdat wij, aan onderverinding rijker door de jaren die achter ons liggen, vanaf een zuiver standpunt en niet beneveld door een vluchtige feestroes den blik kunnen richten op de tijden, die komen zullen.

Zoo dient dan allereerst de vraag gesteld, de vraag die alle andere op den toestand van D. S. B. betrekking hebbende in zich sluit; van waar toch die innerlijke verdeeldheid, die zich in de jaren 1908 en 1909 zoo duidelijk in den Bond openbaarde, zoodat jaren noodig waren om den toestand weer te consolideeren? Het antwoord is in weinige woorden te geven: al de leden, die hun vereeniging toen op zoo'n jammerlijke wijze in de steek lieten, waren nooit uit **overtuiging** Bonds lid geweest en waar deze ontbrak was de geringste aanleiding voldoende voor hen om de innerlijk zoo zwakke band die hen aan de vereeniging bond te verbreken.

Men had lak aan die z.g. beginselen waarop het Bondsleven en streven gebaseerd was. De D. S. B. was een „gezelligheidsvereeniging”, waar als eenig beginsel mocht gelden dat men voor zoo weinig mogelijk te genieten kreeg en toen men door allerlei grootdoenerij erin geslaagd was een groot finantieel tekort te weeg te brengen lag het voor de hand,

dat men zoo gauw mogelijk als lid bedankte en door even onzelfzuchtige overwegingen daartoe geleid aan ieder die het maar hooren wilde vertelde dat de Bond tegenwoordig een „rotzoo” was, in de hoop dat men het den spreker niet al te zeer kwalijk zou nemen dat hij tot een dergelijke inferieure vereeniging had behoord, daar hij immers thans zoo openlijk zijn dwaling beled en berouw gevoelde over zijn begane zonden.

Het was niet alleen de finantieele noodtoestand, die soms aanleiding gaf tot een groepsgewijze afscheiding van leden. Een te hoog opgenomen aanmerking van een Bestuurslid, een besluit van de Bondsvergadering wat niet in goede aarde viel was soms voldoende om en bloc te bedanken. Buitendien waren er ook verscheidenen, die zoo stiekempjes uitknepen, om het ook in Delft talrijke aantal „taksen” te helpen versterken, omdat het toch altijd beter stond achter het corps, of de corpsleden aan te kwispelen dan Bondslid te zijn.

Dan waren er ook nog anderen, die ter vergadering verschenen, ernstig zwaarwichtig en er was droefheid in hun stem als zij betoogden dat de geest van den D. S. B. niet was zooals zij zijn moest. En steeds maar spraken zij van dien geest, dien geest, totdat hun eigen wezen te etherisch werd om de ruwe aanraking des dagelijkschen Bondsbestaan te kunnen verdragen. Zoo trokken zij zich dan terug op den eenzamen heuveltop hunner zelf genoegzame bespiegelingen en daar staan zij nog steeds en vermanen en bevelen en kommandeeren: voorwaarts marsch en met rotten links, maar het zijn generaals zonder soldaten en hun stem verklinkt in ijle en ledigheid.....

Zoo was de toestand van den D. S. B. in '09-'10 en dat wij thans die periode van lamelijkheid te boven zijn, het is niet alleen, misschien maar zeer weinig zelfs, te danken aan de kleine schare getrouwen die de Bondsmanen niet verlaten hebben en den D. S. B. over den kritieken tijd heen geholpen hebben.

Het zijn gebeurtenissen van buitenaf geweest die ons de oogen geopend hebben voor het feit dat de Bond eene *roeping* te vervullen heeft in de Delftschen studentenwereld. Toen de eerste daden van het Anti-ontgroenings-Comité en de lichte beroeringen in andere Universiteitssteden ons oor bereikten; gaf dat den D. S. B. een zeker „unheimisch” gevoel vermengd met eenige angst. Wij waren immers een „gezelligheidsvereeniging”; de grootste schrik van alles was wel de mogelijkheid dat men ons er van zou kunnen verdenken in troebel water te willen visschen. Foei, foei.

Evenwel op deze eerste rilling, welke de koude douche, die op ons viel veroorzaakte, volgde toch spoedig een gevoel alsof wij na langen winterslaap weder tot de werkelijkheid ontwaakten.

Langzaam maar zeker groeide in de Bond weer het bewustzijn dat het feit dat wij waren een vereeniging voor hen, *die geen Corpslid wilden of konden zijn* ons de verplichting oplegde zeer duidelijk en precies ons standpunt als zoodanig af te bakenen en waar het noodig was daarvan blijk te geven. Het werd ons duidelijker dat de D. S. B. daarom juist in zoo'n wankelbaren toestand geweest was omdat zoovele leden, al waren ze wellicht uit instemming met de beginselen van den D. S. B. lid geworden, toch op den duur niet „le courage de leur opinion” hadden bezeten, of ook omdat velen slechts om opportunitaire redenen lid waren en uit gelijke overwegingen er ook makkelijk toe kwamen om te bedanken.

Waren het ook eerst de ouderen, bij wie het besef van dit alles levendig werd, hun geestelijke wedergeboorte als Bondslid oefende tevens een gunstigen invloed uit op de jongeren die tot ons toetraden, en dit alles te samen had tot oorzaak dat de D. S. B. zich weer meer in de studentenmaatschappij kon laten gelden en dit ook deed.

Zeer zeker hebben wij dus redenen tot dankbaarheid als we het afgelopen lustrum van den D. S. B. overzien, maar gevaarlijker dan ooit zou het zijn om thans op onze lauweren te gaan rusten.

Wie het a priori niet heeft willen aannemen, dien hebben de feiten het toch moeten leeren dat de Bond louter als „gezelligheidsvereeniging” een dood ding is. De overtuiging van zijn goed bestaansrecht en de instemming met zijn beginselen van ieder zijner leden kan slechts den D. S. B. tot hooger en bloei brengen.

Daarom, ouderen, steekt uw overtuiging niet onder stoelen en banken en sta pal voor uw meening waar het noodig is. Laat U echter nooit verleiden tot een ongemotiveerd wantrouwen jegens uw collega's die corpslid zijn en waardoor vaak vooral in de jongeren jaren een kunstmatig antagonisme in het leven wordt geroepen, dat iederen redelijken bestaansgrond mist. Bij alles behoort men ervan

doordrongen te zijn dat wij allen, corpslid of niet, hier werkzaam zijn voor eenzelfde doel en het besef hier hogere eenheid dient ons een aansporing te zijn om ons bij voorkomende gelegenheden fair en collegiaal te gedragen, zelfs al mocht men van andere zijde aanmatigend of minder welwillend optreden (wat waarlijk minder voorkomt dan wel eens beweerd wordt).

Wat verder de Candidaat-leden betreft, gij, die spoedig met uw dertigen onze gelederen zult komen versterken, wij, ouderen, hopen van ganscher harte dat gij de tijd der verplichte kennismaking zult aangrijpen, om uwe denkbeelden over positie en beginselen van den D. S. B. die uitteraard nog uiterst vaag zullen zijn te verhelderen en te verruimen, waar ieder onzer immers volgaarne bereid is U in te lichten. Dan slechts zult gij in staat zijn het goede in onze vereeniging te zien en te waardeeren en voor U zelf het nut van aansluiting in de studentenwereld te erkennen. Een Bondslid uit overtuiging is er twee waard.

H. R. B.

Studiebelangen.

Centrale Commissie.

Naar aanleiding van een bespreking met Prof. Van der Kloes, verzocht Z. H. G. mij mede te deelen dat 't college „Bestekken en Begrotingen” voor C₅ zal aanvangen op Vrijdag 11 October a.s. en niet meer dan 5 of 6 uur zal omvatten.

Gedurende de loop van het jaar zal er gelegenheid zijn, onder leiding van Z. H. G. zelf een bestek te maken van een onderwerp naar keuze.

Prof. Van der Kloes stelt er prijs op, ook diegenen, die niet voornemens zijn van dit laatste gebruik te maken, op bedoelde 5 of 6 colleges te zien verschijnen.

Niettegenstaande dit vak als facultatief in het programma staat aangegeven, lijkt ons 't bezoek van college en oefening zeer raadzaam, met het oog op de praktische moeilijkheden die zich bij het maken van een bestek voordoen.

Namens de Centrale Commissie:

C. WOLTERBEEK, *President*.

A. PH. T. VAN HAEFTEN, *Civ. afgev.*

Handleidingen-Vereeniging.

Verschenen is de tweede opnieuw bewerkte druk:

No. 29. Gelijksstroommachines

door M. J. VAN WESTRIENEN, w. en e. i. Verkrijgbaar bij den Technischen Boekhandel en Drukkerij J. WALTMAN JR.

HET BESTUUR.

Technische Hoogeschool.

Examens gehouden na de Zomervacantie 1912.

Propaedeutische Examens.

Geslaagd voor:

Civiel-Ingenieur.

F. E. D. Enschedé.	B. B. de Regt.
W. P. C. Hennequin.	Th. M. W. A. de Rozario.
F. N. Houwing.	T. W. Siertsema.
W. M. Lemaire.	W. Terpstra.
P. M. de Moet.	J. J. H. M. Verlinden.
B. Peiser.	A. L. Verwoerd.

Werktuigkundig Ingenieur.

E. Bolleman Zijlstra.	P. Prins Czn.
J. J. B. Goetsch.	W. D. G. Reinders.
W. F. Grotendorst.	W. A. F. Schot.
G. H. van Hengel W. Jz.	H. Strunk.
F. K. J. Herckenrath.	F. Vredenrijk Engelenburg.
C. H. Holgen.	H. C. M. Vrins.
M. J. de Lange.	Jhr. A. C. von Weiler.
A. Nieulant Pelkman.	S. van der Zwaag.
J. van Noppen.	

Electrotechnisch Ingenieur.

P. de Bruyne.	H. A. Molenbroek.
H. Everwijn.	F. A. Schermer.
J. M. J. Hendriks.	G. Schotel.
K. de Koning.	A. H. de Voogt.

Scheikundig Ingenieur.

L. A. van der Ent.	O. Janssen van Raay.
Mej. A. H. van Haften.	A. Knetemann.
L. Hauvink.	E. J. de Veer.
D. J. van Houten.	S. de Waard.

Candidaats-Examen.

Geslaagd voor:

Werktuigkundig Ingenieur.

F. A. Begemann.	J. Penning.
P. Doyer.	P. W. H. Rietjens.
C. F. M. Duyzings.	J. M. W. Sanders.
D. C. Geest.	J. C. Schook.
F. J. Heyligers.	G. F. J. Staargaard.
J. Hoogendijk.	B. Stephan.
P. J. J. Linckers.	G. A. Tuyl Schuitemaker.
H. J. Mathlener Loderus.	W. J. de Voogt Hz.
A. Noordijk.	K. van Wijhe.
H. C. Olivier.	J. C. M. Wijsman.

Scheepsbouwkundig Ingenieur.

P. L. van den Berg.	P. E. Leupen.
A. H. ten Broek.	L. J. E. C. van der Tas.

Electrotechnisch Ingenieur.

W. J. A. Duijnstee.	H. M. Noordhoorn Boelen.
U. Ph. Lely.	F. Stokhuyzen.
J. Leijk.	C. L. v. d. Sijp.
G. Lindeijer.	

Boekbespreking.

OPLOSSINGEN DER WISKUNDIGE
OPGAVEN van de Propaedeutische Exa-
mens der Technische Hoogeschool te Delft.
Eerste Deel. Deventer, E. E. Kluwer.

Evenals bij philanthropische arbeid de gever onbekend wenschte te blijven, noemt de samensteller van dit boek zich bescheidenlijk „De Bewerker”. Als repetitieboek voor hen, die weten, hoe men studeeren moet, is dit boek een goed hulpmiddel. Deze oplossingen kunnen even goed zeer schadelijk werken, als men voor de verleiding bezwijkt, „te spoedig van de aangeboden hulp gebruik te maken.”

De derde druk bewijst, dat naar deze oplossingen gevraagd wordt. Een groot voordeel is het, dat nu de opgaven van de oplossingen volledig gescheiden zijn, waardoor velen niet in verzoeking geleid worden.

De opgaven van Beschrijvende Meetkunde zijn nu weggelaten; daarentegen zijn de opgaven B. I., T. en M. I. opgenomen, waardoor het boek aan bruikbaarheid wint.

De uitdrukking „een grootheid *ingeleg*en tusschen 0 en 1” is niet gelukkig, evenmin „een cirkel die een hoek φ gerolt is”.

Tenslotte dient opgemerkt te worden, dat de bundel alléén de vraagstukken over het eerste jaar biedt.

S.

DE WITTE MIER. Juli — Aug. —
Sept. 1912. C. M. B. Dixon, Apeldoorn.

Als proeve van sierlijk drukwerk is deze Witte Mier nog zoo kwaad niet. Het doel van dit „kleine maandschrift voor de vrienden van het boek” is, de boeken, die verschijnen, te bezien van het standpunt van den typograaf. Van hollandsche werken worden de band en de lettersoort besproken; van buitenlandsche boeken wijst men op den inhoud. De afleveringen geven enkele rake opmerkingen aan het adres van de uitgevers in den trant van „enfin, er zit een omslagje om het boek en daar is het om te doen. „Hoe” dat komt er minder op aan.”

Dat Jan Greshof ons hier een vademecum geeft voor het beschaafd boekenlezend mensch wil er bij ons nog niet in.

S.

(Zie verder Derde Blad).

ADVERTENTIEN.

C. MENSERT Pzn.

Gasfitter en Loodgieter.

OUDE DELFT 146.

AANGEBODEN:

een mooie groote Kamer,

voor 8 à 10 Heeren, tot het houden van Koffietafel.
Adres Bureau van dit Blad.

TE KOOP:

een nieuwe TEEKENTAFEL 85 × 140, met lade, schraagjes en bekleede bank f 30,—. TROUGHTON TRANSIT THEODOLITE (gekost f 600,—) met nieuwe mah. schuifbaken, voet, in lederen kisten f 150,—. 20 Meter STALEN MEETBAND f 5,—. Dubb. krimprijke PORTEFEUILLE en ROLLENKAST (meubel) f 60,—.

Brieven lett. A A, Firma GERRETSEN, Spui, Den Haag.

A. J. PRINS, Choorstraat 4

Extra voordeelige aanbieding van

Dictaat Cahiers.

Reclame Cahiers, 160 bladz. dik, prima kwaliteit papier, **per dozijn f 2,—.**

Teekenborden,

met garantie. Zeer voordeelige aanbieding.

VERKOOP UITSLUITEND à CONTANT,

tegen zeer **lage** prijzen.

Reparatie-Inrichting voor **VULPENHOUDERS**

Verschenen bij J. BOOTSMA te 's Gravenhage:

Leerboek der Analytische Meetkunde

DOOR

W. A. PIETS, Civiel-Ingenieur,

Leeraar a/d R. H. B. S. te Gouda.

Deel I, met ± 100 figuren tusschen den tekst.

Prijs f 3,50.

DERDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 10 OCTOBER 1912. No. 2.

RHEUMATIEK CATARRH CONSTIPATIE

Genezen door een eenvoudige en gemakkelijk toe te passen methode, door Dr. L. HELPMAN GZN., Baarn, Hollandia Drukkerij 1912. Prijs f 0,40 per nummer.

Zijt gij gezond, Lezer?

Verwijder U dan, gij interesseert mij niet.

Maar zoo Uw delicaat gestel wordt ondermijnd door constipaties, Uw beminnelijk humeur overschaduwd door de onmiskenbare symptomen eener nijpende rheumatiek, zoo een catarrh het spreken U bemoeilijkt, zoo niet geheel belemmert, vlij dan U luisterend aan mijn zijde en laat ons samen doorbladeren deze groene boekjes van Dr. Helpman.

Hij lijkt ons een eerlijk man, deze dokter. Bekent hij niet op blz. 23 van „Catarrh” dat hij in z'n jeugd „een wild verlangen” had „naar een portie roomijs, als hij gewalst had met een krachtige vrouw?” Hoewel dit verlangen met het klimmen der jaren scheen te verminderen.

Zoo lezen wij dan verder over voeding en ademhaling, over de verzorging van de huid en meer dingen, die we eigenlijk al wel wisten, maar waarvan het niet kwaad is, dat ze ons, aldus helder gezegd, nog eens onder de oogen komen.

En wij denken ons dezen dokter als een wel vriendelijke oude man, die 't heel goed met ons voor heeft, wel wat zwaar op de hand, maar o, zoo gemoedelijk.

En wat slaperig wel na de lezing van deze drie boekjes, zijn we hem toch ook al weer dankbaar voor zijn genoegegelijk gezeur, waarmee hij ons de verveling van één avond hielp doorkomen.

J.

Berichten en Mededeelingen.

Bij de redactie van het S. W. kwam in een bericht over een cursus, die de heer J. F. van Royen zich voorstelt te houden over *het boek*, en alles wat daarmee samenhangt.

Nadere inlichtingen te verkrijgen bij den heer J. F. van Royen, Van Boetzelaerlaan 43, Den Haag.

ADVERTENTIEN.

KORFBAL.

Propaganda-Wedstrijd Zondag 13 October

A. L. O. II (den Haag) - Delft 1.45-2.30

A. L. O. I - Velox (Rotterdam 2.30-4.--

Terrein Buitenwatersloot (voormalige Kogelgieterij).

INTRODUCTIEKAARTEN te verkrijgen BURG WAL 41 en KORTE GEER 5.

De BONS voor een

„Apollo”-potlood,

welke dezer dagen worden of reeds zijn gezonden aan DAMES- en HEEREN-INGESCHREVENEN, zijn inwisselbaar bij den

Technischen Boekhandel en Drukkerij
J. WALTMAN Jr. - Binnenwatersloot.

Lijst van Vergaderingen.

Dinsdag 15 October.

Eerste Huishoudelijke Vergadering van de Delftsche Studenten Debating-Club, in de Leeszaal der Societeit „Phoenix”, aanvang 8 uur.

Donderdag 17 October.

Eerstejaars-Vergadering van de Delftsche Afdeeling der Nederlandsche Christen-Studenten-Vereeniging (N. C. S. V.) in „Wilhelmina”, aanvang 8 uur.

Agenda.

DELFT.

Maandag 14 October. Stads Doelen: Het Rotterdamsch Tooneelgezelschap, 1e Abonnements-Voorstelling, „De vijf Frankforters”, blijspel in 3 bedrijven; 8 uur.

DEN HAAG.

Vrijdag 11 October. Geb. v. K. en W.: Italiaansche Opera, „Rigoletto”; 8 uur.

Zaterdag 12 October. Geb. v. K. en W.: Mengelberg-concert; 8 uur.

Zaterdag 12 October. Kon. Zoöl. Bot. Gen.: Wiener Operette, „Eva” (das Fabriksmädel).

Zondag 13 October. Geb. v. K. en W.: Rott. Tooneelgez. „Mad. Sans-Gêne”; 8 uur.

Maandag 14 October. Geb. v. K. en W.: Het Tooneel, „De Violiers”; 8 uur.

ROTTERDAM.

Vrijdag 11 October. Gr. Schouwburg: „Flora Tosca”; 8 uur.

Zaterdag 12 October. Gr. Schouwburg: Italiaansche Opera, „La Bohème”; 8 uur.

Vrijdag 11 October en Zaterdag 12 October. Tivoli: „Blanke Slavinnen”; 8 uur.

DELFTSCHE

Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade

75 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

Aanbevelend, **W. DE HOOGH.**

Firma E. DE GROOT,

Hoek VOLDERSGRACHT 33. — DELFT.

Sedert 1870 bekend onder den naam van VOGELI.

Geeft steeds de HOOGSTE WAARDE voor
NETTE GEDRAGEN KLEEDEREN, zooals:

Heeren-Costuums van f 6,— tot f 14,—.

Demisaisons en Winterjassen van f 5,— tot f 12,—.

Pantalons van f 2,50 tot f 5,—.

Ook dagelijks buiten de stad te ontbieden.

